

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Bøn og Begreb om en Dansk Høiskole i Soer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Bøn og Begreb om en Dansk Høiskole i Soer", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, University of Aarhus, s. 34. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_680-txt-shoot-idm1051.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Morgendrøm om Sorø .

- 1 Til Kirke din i *Nyaars-Nat* * Mit Kvad om "Sorø Kirke" udkom nemlig først i en lille Samling 1810, kaldt "*Nyaars-Nat*."
Du By af Kloster-Stene!
Med viet Lys, paa Syn opsat,
Jeg gik engang fuldene,
Og som jeg saae, med Fieder-Stav
Paa gamle Danmarks Adel-Grav
Jeg ristede Saga-Runer.
- 2 Fra Himlen høit, mig tykdes, klang
Da Ord om Liv af Døde,
Og var det saa, betød min Sang
En Paaske-Morgenrøde,
En Straale af forklaret Støv,
En Maidag for det brune Løv
I Glandsen af Kiærminder.
- 3 Alt fra den Stund fuldmeget Vand
Vel løbet er til Strande,
Og end ei saae jeg Støv af *Dan*
Forklaret op at stande;
Men hvad der fødtes, som mit Haab,
Af Saga-Aand i Lue-Daab,
Det trodser Tidens Bølger. 36
- 4 Vel speiler sig i Verdens Hav
Cometens vilde Flammer,
Og Bølgen rødmer til en Grav
For stolte Folke-Stammer,
Men i det røde Hav forgaaer
Kun hvad sin Lid til Verden slaaer,
Ei hvad paa Himlen stoler.
- 5 Den gyldne Soel, hvis Straaler faldt
Paa Øster-Ledens Høie,
Sig Speiler end i Øster-Salt
Skinbarlig for mit Øie;
Med lige sød og liflig Klang
De Danske Bølgers Havfru-Sang
End tykkes mig at tone.
- 6 Ja, da med Haanden under Kind,
Jeg sad paa Kæmpe-Høie,
Og fæstede ved Lampe-Skin
Paa Urnerne mit Øie,
Da tordned det fra Østerled
Med Lyn i Lyn og slog saa ned
I Asken af de Giæve.
- 7 Da hørde lydt jeg Hyl og Hvin
Af tordenslagne Trolde,
Da steg der som en Straale fin
Fra Asken af de Bolde,
En Fugl, paa Brystet askegraa,
Guldtoppet flux jeg flagre saae
Med regnbufagre Vinger.37
- 8 Den fløi kun lavt og knap saa fast,
Som Struds paa Jord mon hoppe,

Holdt Høiden mest med Orlogs-Mast,
Og *Sællands* Bøge-Toppe,
Men hvor den fløi, det lysned trindt,
Og hvor den sang, der sprang i Flint
Hver Dværg af Jette-Slægten.

- 9 Den sang afbrudt, kun hist og her,
Hvor der laae Støv af Helte,
Som fordum bar i Marken Sværd
Med Sandheds Styrke-Bælte;
Ved Hanegal og Morgengry
Da vaagned Kæmper op paany,
Som havde ret udsovet.
- 10 Hvor vidt Den fløi i Syd og Nord,
Den Fugl, jeg kan ei sige,
Men grandt jeg saae, Den kom til Soer ,
Som til de *Dødes Rige*,
Der sang den høit, der sad den fast,
Der Kampesteen og Marmor brast
Paa Danmarks Adel-Grave.
- 11 Der steg af Aske og af Støv
Forklaret *Skjalm* hin *Hvide*,
Og *Æsger Ryg* fra *Fjennesløv*,
Med *Axel* ved sin Side;
De steg med Hjelm, med Skjold og Sværd,
Med Følge prudd til Herrefærd
Paa Mark og saa paa Bølge.³⁸
- 12 Da steg, o *Sorø!* af sit Grus,
Ved Siden ad din Kirke,
Dit gamle Klosterskole-Hus,
Fuldstørre Ting at virke;
Den Aske-Fugl, der sang det op,
Med Phenix -Kvad fra Kirke-Top,
Han blev og Skole-Mester.
- 13 Det var fuldunderligt et Syn,
Han blev som Mand at skue,
Med Haar som Aske, Blik som Lyn,
Og Taare-Smil i Bue;
Saa skaber Gud hver Gang paany
Med Straale-Smil i Taare-Sky
De Regnbu-Farver skønne.
- 14 Han talde som en Mester klog
Vel med de Lærdes Tunge,
Sin Fugle-Art han røbed dog
Ei blot ved lydt at Sjunge,
Paa Vinger sig hans Ord udsvang,
Og altid i sin Tanke-Gang
Han Svæved over Bjerger.
- 15 Hos ham ei Nogen gjaldt for klog
Paa boglig Konst og Kierne,
Som fandt ei til hvert Fugle-Sprog
En Nøgel i sin Hjerne;
Al Daad er kun en Efter-Klang,
Al Viisdom kun forklaret Sang,
Det var hans Indgangs-Tale.³⁹
- 16 Men vil paa Sang du vorde klog,
Det var hans mørke Tale,
Da sæt dig i den Aske-Krog,
Hvor Fuglen laae i Dvale!
Al Lærdom er kun Aske-Dom.

Det viste klart, han ihukom,
Hvoraf han var oprundet.

17 Alt som *Herakles* paa sit Skjold
Sig lærde selv at kiende,
Saa lærde det hver Kæmpe bold
Ved Blad i Bog at vende,
Gik hver til Sit, i Mark, om Bord,
Til Kongens Gaard og Landets Roer,
Med Liv, med Lys og Styrke.

18 Det var min Drøm, du Kloster-By
Fra *Valdemarers* Dage!
Det er mit Haab, din Glands paany
Skal vende snart tilbage;
Thi over Danmarks Adels-Been
Du stander som en Bauta-Steen
Med Vente-Brev paa Runen.

19 Ja, hvor en Æt, som den af *Skjalm* ,
Sit Bede-Sted har lavet,
Og hvor saamegen ædel Malm
Er ret med Flid begravet,
Der Ædlinger maae groe som Guld,
Der end maa dages over Muld
En Skat for Land og Rige.⁴⁰

20 Hvor Skolen høi for Ridder-lid
Blev sat til Mindes-Mærke
For Ridderne fra fordums Tid,
Fuldtroe og kæmpestærke,
Selv naar den sunket er i Grus,
Det tegner til et *Ridder-Huus*
I Grunden ei desmindre.